

Del sofà de casa a Cap Roig

El públic va gaudir d'una nit d'agradables sensacions musicals amb les dues corals

El cor In Crescendo en un moment del concert al festival de Cap Roig.

In Crescendo i DeuDeVeu porten a l'escenari dels jardins la sensibilitat musical amb què han captivat els espectadors de l'"Oh Happy Day" en un llarg concert solidari amb Oncolliga. In Crescendo va interpretar cançons com "Because I'm happy" de Pharrell Williams o "Mediterráneo" de Joan Manuel Serrat, per la seva banda DeuDeVeu va sorprendre amb una posada en escena més festiva apostant per coreografies per fer moure el públic de Cap Roig

MARC VERDAGUER GIRONA

al voltant d'un quart d'una de la matinada, quan el concert ja feia més de dues hores que estava en dansa, un dels cantants de DeuDeVeu va demanar al públic que "ara per a la tornada traieu el mòbil". I la gent ho va fer. Els mòbils, tal com abans es feia amb els encenedors, es movien fent llum al ritme de la versió que el grup coral barceloní feia de Quan tot s'enlaira dels Txarango.

Un moment, absolutament anecdòtic, però que serveix per explicar el tarannà amb què es va encarar el doble concert de divendres, on In Crescendo i DeuDeVeu van arribar a fregar les tres hores de música, amb un públic decidit a gaudir de la sensibilitat musical de les corals guanyadores de les dues primeres edicions de l'Oh Happy Day però amb la mateixa calma que ho feia cada dissabte al sofà de casa davant la televisió. No va ser una nit per a fans, ni de crits, ni de bogeria...va ser una oportunitat per paladejar amb calma l'exquísidesa de petites joies com les particulars reinterpretacions que, d'una banda, els In Crescendo van fer del Because I'm Happy de Pharrell Williams o, de l'altra, els DeuDeVeu amb Mediterráneo de Joan Manel Serrat -per cert composta a la mateixa Calella de Palafrugell pel barceloní a principi dels setanta- que la van portar al seu terreny per tancar una eclèctica tripleta a cappella de temes encadenats: La cançó del lladre, Bohemian Rhapsody de Queen i l'esmentada Mediterráneo.

I així, a poc a poc, i escapolint-se d'un anunciat diluvi que es va deixar veure a la tarda però que va respectar el concert solidari, que destinava part dels seus beneficis a Oncolliga, en el qual In Crescendo i DeuDeVeu van anar exhibint la mateixa sensibilitat musical amb què els dos últims anys han triomfat a TV3, però davant un públic -menys exigent que el del jurat del programa- que va gaudir sense estridències de tres hores que arrencaven amb els jocs i els trucs de les veus que In Crescendo ja ha convertit en marca de la casa.

El cor, format l'any passat per presentar-se al programa, va anar combinant versions més conegudes com el Because I'm Happy o l'Stand By Me amb alguna proposta pròpia, tot introduït amb un petit joc de llegir els missatges que els arribaven penjats al fons de l'escenari.

L'horari, i la duració del concert, no era el millor per als nens, però els més petits també han caigut aquests dos últims anys a la xarxa de seducció de l'Oh Happy Day i, com era previsible, també n'hi havia divendres a Cap Roig. Conscients d'això, In Crescendo va sorprendre amb una curiosa versió del Connectem del Club Super 3 en la seva tercera peça d'un concert que també va caure en els moments més tècnics, en improvisar una cançó

amb quatre notes escollides pel públic; en d'altres més emotius per al grup amb la interpretació de Cançó de Bress per una princesa negra (popular mallorquina escrita en el seu moment pel pare d'una de les intèrprets); abans d'acabar van aconseguir un moment àlgid amb un públic que amb les mans interpretava un altre dels petits regals amb la veu que els van fer coneguts a través de la petita pantalla.

DeuDeVeu va aparèixer en segon lloc i, a diferència dels In Crescendo, els guanyadors de la primera edició del programa ho van fer amb una posada en escena més festiva. Igualment detallista en el nivell musical de les veus, però apostant també per les coreografies i intentant fer moure el públic des del principi amb versions dels Catarres o amb el Quan tot s'enlaira de Txarango que ja es marca de la casa. "Algú ha arribat fins i tot a pensar que és una cançó nostra", van fer broma la gent de DeuDeVeu sobre el tema del grup del Ripollès.

El cor també va posar sobre la taula alguns temes propis, ja que treuen ara el seu segon disc Nàufrags, per acabar la nit, ja gairebé a la una de la matinada, amb una delicada interpretació del Rossinyol que vas a França. Una popular catalana del segle XVII que va servir per tancar amb un toc de suau sensibilitat una nit d'agradables sensacions a Cap Roig.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2015/08/16/del-sofa-casa-cap-roig/739190.html?utm_source=rss